

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 847
Vineri 22 aprilie
1966
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

REZERVELE DE TIMP ȘI UTILIZAREA LOR

— ne vorbesc profesori emeriti —

Programele actuale arată explicit cantumul de cunoștințe obligatorii pentru fiecare clasă în parte, indicând totodată în mod orientativ, cite ore trebuie alocate diferitelor teme în cadrul numărului total de ore stabilit de planul de învățământ pentru fiecare disciplină. Pe lângă orele repartizate predării, lucrărilor scrise trimestriale și recapitulărilor finale, actualele programe prevăd și un număr de ore luate la dispoziția profesorului. Rolul acestor ore este de a crea profesorilor posibilitatea ca, în limitele timpului de care dispun și în funcție de cerințele programelor, să rezolve anumite probleme ce se ivesc pe parcursul muncii conform condițiilor specifice ale școlii și clasei respective.

După cum o sugerează și numele dat acestor ore, în privința folosirii lor nu se pot stabili norme rigide. Formind de la realitățile clasei în care lucrează, în la specificul materiei pe care o predau, profesorii le folosesc în mod diferit. Sunt însă unii care nu le rezervă spre a le folosi în scopul pentru care au fost create, ci le repartizează de la începutul anului pentru predare, dispunând de ele la fel ca de celelalte ore.

În scopul de a face cunoscute cele mai bune căi de utilizare a acestor ore, la dispoziția profesorilor, redacția noastră s-a adresat unor profesori emeriti, solicitându-i să srate experiența lor în acest domeniu.

Alte modalități decit la lecțiile curente

— În general — ne-a spus tov. Stela Manolescu, profesoară de fizică la Liceul nr. 10 din București — aș pelez la orele luate „la dispoziția profesorului” pentru a transmite elevilor, prin modalități deosebite de cele utilizate la lecțiile curente, cunoștințe complementare privind problemele studiate.

În acest an școlar, de pildă, am organizat în cadrul lor câteva vizite. Am vizitat astfel cu elevii clasei a X-a Muzeul de documentare tehnică, iar cu elevii clasei a XI-a, care studiază structura atomului, Institutul de fizică atomică. Cel dintâi au avut posibilitatea să asiste, cu acest prilej, la unele experiențe care nu pot fi realizate în laboratorul școlii: descărcări electrice în gaze, experiențe de electromagnetism etc. La rândul lor, elevii clasei a XI-a au putut vedea, la Institutul de fizică atomică, mașini de calcul electronic, microscopie electronică, tuburi electronice, o sumedenie întreagă de aparate. Oricât m-aș fi străduit să explic, a-

pelind la mijloacele laboratorului școlii, funcționarea acestor aparate, elevii nu ar fi înțeles nici pe departe alt cit au înțeles într-un ceas de cercetare directă în laboratoarele acestei mari instituții. Ceva mai mult, ei au avut aici și prilejul să primească explicații deosebit de interesante de la cadrele de specialitate.

Pentru unele aprofundări care se impun

— În ce mă privește — ne-a declarat tov. Timotei Petride, profesor de limba română la Liceul nr. 2 „Nicolae Bălcescu” din Braila — utilizez orele luate „la dispoziția profesorului” pentru suplinirea unor carente ale programelor. Am recurs de pildă la ele pentru a trata pe larg unele capitole mai complexe. Bunăoară, programa de literatură română pentru clasa a XI-a recomandă pentru Camil Petrescu 3 ore. Este însă cam greu să expunzi acest subiect într-un timp atât de scurt. Atunci am apelat la orele „la dispoziția profesorului” și mi-am putut permite o expunere mai amplă și mai aprofundată a problemei creației acestui scriitor. La fel am procedat în cazul lui Mihail Sadoveanu și al altor scriitori.

Se știe, apoi, că în specificul predării literaturii intră și necesitatea de a-i învăța pe elevi arta compunerii. Dar în programa de învățământ numărul orelor afectate acestui scop este foarte redus. Atunci, pentru a putea organiza cu elevii mai multe lecții de compunere, am folosit în acest scop orele „la dispoziția profesorului”.

O problemă similară legată de utilizarea acestor ore o constituie predarea problemelor de gramatică. S-a discutat mult despre necesitatea prezentei lecțiilor de gramatică în clasele mari, dar ea nu se studiază totuși în clasele a X-a și a XI-a.

Pentru a suplini această carență, am folosit de asemenea orele „la dispoziția profesorului”, în care am făcut lecții de gramatică aplicată, de analiză gramatică și de stilistică. Sunt și unele probleme de teorie literară în care elevii continuă să aibă lacune și care cer, de asemenea, ore speciale pentru revizuirea și reimpresărea cunoștințelor.

Un bun prilej de a rezolva probleme de sinteză

— Pentru mine — a afirmat tov. Alexandru Cojocaru, profesor de matematică la Liceul nr. 1 din Roman — orele aflate la „dispoziția profesorului” sunt un bun prilej de a organiza largi lecții recapitulative pe calea problemelor de sinteză. Spre

deosebire de lecțiile de recapitulare propriu-zisă, care se referă doar la un capitol, în aceste ore am ținut lecții care atingeau un întreg ansamblu de cunoștințe studiate în decursul a mai multe luni.

Pe trimestrul I, de exemplu, am dat elevilor din clasa a XI-a, în astfel de ore, probleme a căror rezolvare presupune cunoașterea unor noțiuni studiate în clasele a IX-a, a X-a și a XI-a. Am urmărit, prin rezolvarea acestor probleme, un dublu scop: pe de o parte, acela de a le oferi elevilor prilejul să recapituleze un mare volum de cunoștințe, iar pe de altă parte, acela de a mă informa asupra nivelului lor de pregătire, asupra lacunelor pe care le aveau la momentul respectiv.

Nu știu dacă se poate spune același lucru și despre alte discipline, dar cred că la matematică este necesar ca orele „la dispoziția profesorului” să fie utilizate pentru a da elevilor posibilitatea să opereze cu un întreg ansamblu de cunoștințe.

În scopuri variate

Tov. Constantin Mărculescu, profesor de geografie la Liceul nr. 15 din București, folosește orele „la dispoziția profesorului” în scopuri variate. „Recurg la ele, de exemplu — ne-a spus tov. Mărculescu — pentru a repeta anumite probleme care cer mai multă atenție. Se poate întâmpla, ca, tratând o anumită problemă în februarie, de pildă, să descoperi în aprilie un material de mare valoare pentru clarificarea problemei respective. Un material care o prezintă într-o lumină nouă și permite, pe o cale mai ușoară, ca ea să fie înțeleasă mai adinc. Atunci poți recurge la o astfel de oră pentru a îmbogăți și completa cunoștințele elevilor.

O altă modalitate de utilizare a acestor ore, o constituie pentru mine lecțiile practice desfășurate pe teren, lecțiile-excursii etc. În școala noastră, în unele cazuri, mai mulți profesori de diferite specialități de la aceeași clasă cad de acord să cumuleze diferite ore și să organizeze o excursie în cadrul căreia au de ținut lecții, au cite ceva de explicat sau de arătat elevilor lor și profesorul de fizică, și cel de geografie, și cel de chimie, și cel de biologie”.

Se desprinde, din cele expuse mai sus, că orele la dispoziția profesorului sunt binevenite ca verigă de „joc” pentru rezolvarea unor probleme ale predării. Procedeele folosite în cadrul lor sînt diferite — vizite în producție, rezolvări de probleme, lecții de recapitulare și sinteză, aplicații practice, excursii etc. Toate au aceeași finalitate: de a aprofunda și consolida cunoștințele elevilor, de a ridica nivelul pregătirii lor.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ANIVERSĂRII PARTIDULUI

ACTIONI ÎN ȘCOLI

În toate școlile patriei se desfășoară cu însufletire acțiuni legate de întîmpinarea aniversării partidului.

Diriginții de la Liceul din Timăveni, de exemplu, discută cu elevii lor, teme menite să le facă larg cunoscute tradițiile luptei revoluționare a partidului. Astfel de teme sînt „Marile perspective deschise de P.C.R. tineretului”, „Exemplul luptei comunistilor — ideal al tineretului nostru” etc. Cu sprijinul diriginților, elevii pregătesc ediții festive ale gazetei de peșteră. De asemenea, se alcătuiesc lbume și fotomontaje cu imagini înfățișînd momente însemnate din istoria partidului.

La Liceul „Mihai Eminescu” din Buzău s-a amenajat o expoziție închinată istoriei mișcării muncitorești. Numeroase materiale aflate în această expoziție vorbesc despre lupta revoluționară a muncitorilor buzoieni, sub conducerea partidului.

O expoziție deosebit de interesantă s-a organizat și la Liceul „Al. Sahia” din Capitală. Alcătuită cu sprijinul Muzeului de istorie a orașului, această expoziție prezintă imagini și documente din lupta comunistilor în ilegalitate, precum și aspecte ale muncii constructive desfășurate astăzi de oamenii muncii din Capitală.

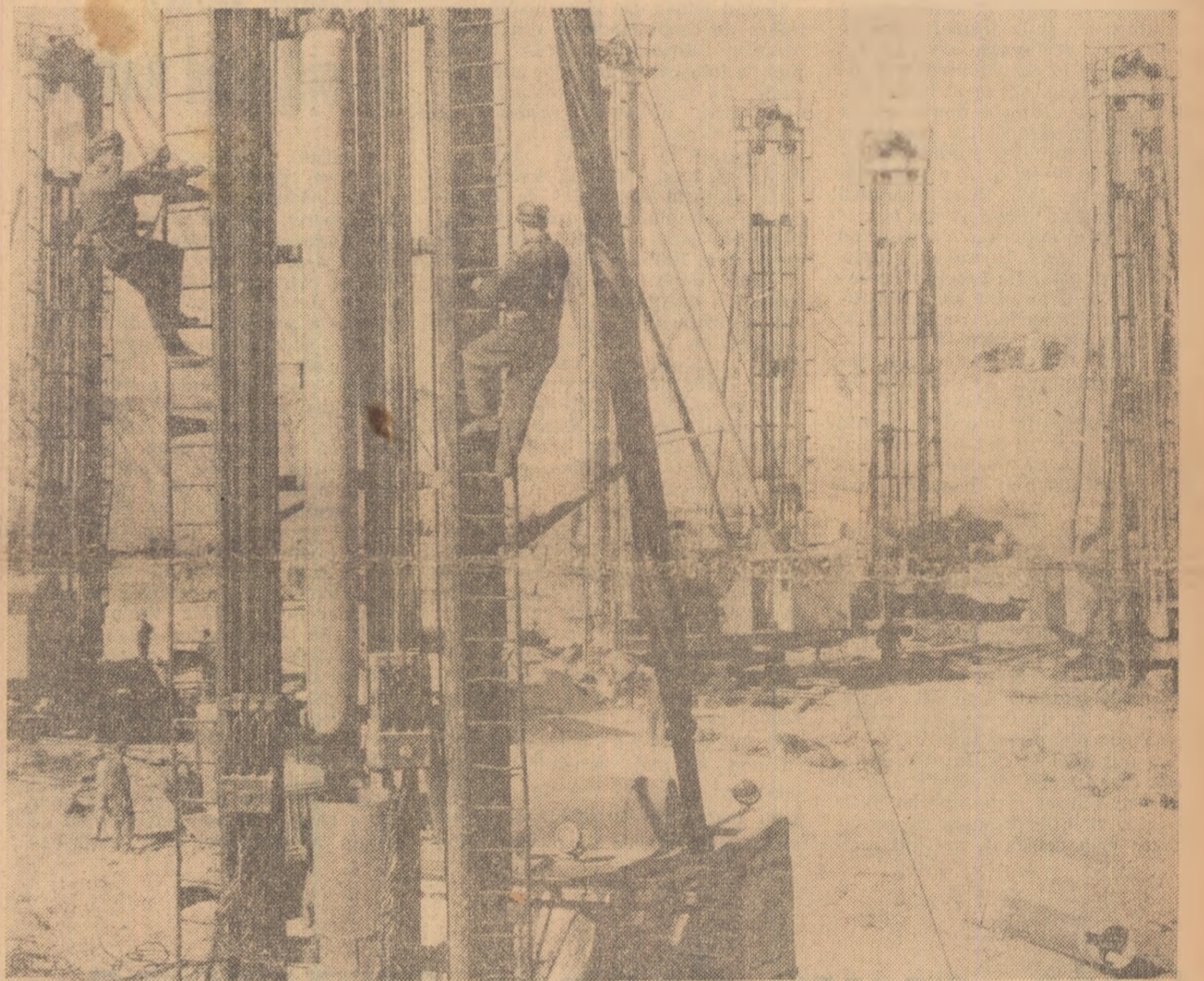
În aceste săptămîni numeroase colective de cadre didactice și de elevi participă la excursii legate de aniversarea partidului. Comitetul sindicatului învățămînt din Focșani, de pildă, a organizat o excursie a cadrelor didactice la Muzeul Dofțana. Participanții la excursie au cercetat cu un deosebit interes exponatele muzeului, adunînd un bogat material documentar. Excursii instructive le locurile care vorbesc despre trecutul eroic de luptă al partidului s-au organizat și în școlile orașului Pitești.

Au loc totodată numeroase manifestări artistice închinare aniversării partidului. Sindicatul învățămînt Pitești a organizat un montaj literar cu tema „Slăvit să fi partid”. Corul sindicatului a pregătit un bogat reperoriu de cîntec închinat partidului. De mult succes s-a bucurat frumosul spectacol închinat aniversării partidului dat de curînd de cele mai valoroase formații artistice ale școlilor generale și liceelor din raionul „1 Mai” al Capitalei.

PROIECTELE DEVIN FAPTE

În 1970 industria siderurgică va produce circa 4.100.000 de tone de fontă, 6.300.000 tone de oțel, 4.400.000 de tone de laminat, 800.000 de tone de tevi. Sporul producției de fontă se va obține prin punerea în funcțiune a trei furnale de mare capacitate, precum și prin creșterea indicilor de utilizare a furnalelor existente. Contribuția principală o va aduce Combinatul siderurgic „Georgehe Gheorghiu-Dej” din Galați, ale cărui sectoare de bază vor intra în funcțiune în cursul anilor 1966—1968. Pentru realizarea acestui mare obiectiv se vor mobiliza importante mijloace financiare și materiale, investițiile alocate reprezentînd circa 70% din volumul total destinat siderurgiei. Creșterea producției de oțel se va obține în principal la Combinatul din Galați, prin construirea unei oțelării cu convertitoare cu oxigen, care va realiza în 1970 circa două treimi din sporul producției de oțel”.

(Din Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970).

Cel mai important obiectiv economic din domeniul industriei grele care va fi construit pînă în anul 1970, gigantul Combinat siderurgic „Georgehe Gheorghiu-Dej” de la Galați, capătă, prin munca plină de abnegație a constructorilor și metalurgistilor, contururi tot mai precise. Ei au și dat în funcțiune unul dintre la-moșurile moderne ale viitorului combinat, agregat complex de înaltă productivitate, care își trece acum cu succes probele tehnologice. În același timp, pretutindeni, pe întreaga suprafață impresionantă a gantierului, se înalță îndrăzneț noi și noi construcții.

Iată-i, în imaginea pe care o prezentăm mai sus, pe constructorii primului dintre furnalele combinatului care vor intra în producție. Capacitatea lor, de 1.700 m.c., este de aproape două ori mai mare decit aceea a ultimelor furnale construite la Hunedoara, înscrimd acest agregat automatizat printre marile instalații de acest fel existente în lume.

Datorită impulsului dat de construcția combinatului siderurgic, Galațiul s-a dezvoltat impetuos în ultimii ani, crescînd ca un oraș modern, cu o impresionantă arhitectonică de ansamblu. Printre construcțiile orașului nou, conceput ca un satelit urbanistic al com-

binatului siderurgic se numără și școala profesională a cărei principală menire o constituie formarea de cadre pentru combinat. Nu s-a preocupat nimic pentru ca această școală să fie la înălțimea combinatului ai cărui muncitori îi pregătește. În cabinetele pentru predarea disciplinelor de specialitate găsești, alături de aparate, instrumente și planșe, de diafilme și filme științifice de specialitate, instalații și agregate specifice combinatului — furnale, convertizoare, laminatoare — construite la scară miniaturală. Demonstrațiile cu ajutorul acestui prețios material didactic, susținute de explicații științifice și tehnice corespunzătoare, instrucțiunile de aplicare a tehnicilor de montare utilajului noilor secții, ca și practica de vară în secțiile noilor combinate siderurgice din țară constituie factori de seamă în asigurarea bunei pregătiri a viitorilor muncitori. Astfel, prin îmbinarea studiului adincit al teoriei și tehnicii siderurgice înaintate cu practica se asigură o pregătire solidă viitorilor furnaliști, oțelari și laminatori ai celei mai mari cetăți industriale a României — Combinatul siderurgic „Georgehe Gheorghiu-Dej” din Galați.

Didactica — domeniu de creație

Cercetarea aprofundată a procesului de învățămînt

Discutarea activității creatoare în domeniul didacticii suscită un interes deosebit prin actualitatea problemelor ridicate, subliniind rolul mereu sporit al științei pedagogice în perfecționarea procesului de instruire și educare a tinerei generații. Dezvoltarea impetuoașă și complexă a învățămîntului, cerințele mereu crescînde față de pregătirea și dezvoltarea multilaterală a viitorilor cetățeni ai patriei noastre socialiste, reclamă din partea didacticii abordarea creatoare și de pe pozițiile cele mai avansate a problemelor prezente și de viitor impuse de practica procesului instructiv și educativ.

È un fapt de necontestat că cercetările întreprinse la noi în domeniul didacticii au înregistrat rezultate demne de remarcă, ele aducîndu-și contribuția la rezolvarea unor probleme actuale ale școlii noastre. Totuși, dacă raportăm aceste rezultate la complexitatea sarcinilor ce ne stau în față, constatăm că aportul acestui domeniu al pedagogiei la rezolvarea problemelor teoretice și practice legate de intensificarea și modernizarea procesului de învățămînt este încă prea redus. Se impune, deci, sporirea eforturilor pe a-

ceastă linie, pentru ca și învățămîntul să se situeze pe coordonatele dezvoltării vieții noastre sociale, economice, tehnico-științifice, cultural-artistice etc., să dobîndească un rol mai activ, mai eficient în dinamica ascendentă a progresului continuu.

Cu toate că, datorită complexității problemelor, nu ne putem aștepta în acest domeniu la soluții miraculoase, la rezultate senzaționale, îmbunătățiri și înnoiri esențiale sînt pe deplin posibile. Ele pot fi atinse pe căi variate de investigație științifică. În această ordine de idei se impune studierea atentă a diferitelor aspecte ale procesului de învățămînt așa-numit tradițional, pentru a putea să dezvoltăm în continuare tot ceea ce e eficient și corespunde nevoilor actuale ale școlii noastre și a revizui și înlocui ceea ce este învechit. Există încă în învățămînt multiple aspecte care pot fi valorificate. Cercetarea poate descoperi posibilități neuzitate, rezerve interne ale procesului de învățămînt așa cum se desfășoară el în prezent, atît în ceea ce privește metodele, cît și în ceea ce privește formele lui de organizare. Înnoiri și modificări esențiale în desfășurarea procesului de învățămînt pot fi obținute indo-

sebi pe două căi și anume: prin studierea și generalizarea științifică a practicii pozitive din școlile noastre (în această privință după cum se știe, s-a acumulat o experiență valoroasă), ca și prin introducerea în învățămînt a unor descoperiri din domeniul altor științe. Și într-un caz și în altul e nevoie însă de o intenșă muncă de cercetare științifică.

È știut că pedagogia este o știință cu un caracter predominant normativ, practic, care își justifică existența și rolul în măsura în care vine în ajutorul muncii de instruire și educare a omului. Aceasta nu înseamnă însă că pedagogia n-ar comporta cercetări fundamentale, cu un accent teoretic pronunțat, menite să contribuie la elucidarea unor probleme generale. Dezvoltarea multilaterală a personalității, principiile care stau la baza procesului de învățămînt, raportul dintre aspectul informativ și cel formativ etc., sînt probleme în primul rînd teoretice, cu aplicații mai mult indirecte. Cercetarea unor asemenea probleme cere stăpînirea unui vast material faptic, ca și o largă informație în toate științele care au implicații sau tangențe cu fenomenul studiat. È presupune, de asemenea, înțelegere-

rea clară a influenței pe care o are dezvoltarea societății noastre asupra formării personalității omului, și înțelegerea cerințelor actuale și viitoare în domeniul pregătirii cadrelor. O astfel de înțelegere se poate dobîndi, înainte de toate, pe temeiul cunoașterii temeinice a învățămîntului marxist-leninist, a politicii partidului nostru cu privire la desăvîrșirea construcției socialiste.

Cercetările teoretice pot contribui la progresul științei pedagogice, la elucidarea unor probleme mult discutate numai dacă nu se limitează la dezbateri schematice, vagi și abstracte, ci abordează în profunzime și multilateral fenomenul pedagogic, precum și raporturile acestuia cu alte fenomene ale vieții sociale. Privite în acest fel, cercetările teoretice se împletesc în mod necesar cu cele practice, aplicative, nu o dată ele reprezentînd o generalizare a mai multor studii parțiale cu un caracter concret. Astfel, întemeindu-se în mod nemijlocit sau mijlocit pe studiul faptelor concludente, formularea unor concluzii generale poate aduce o reală contribuție la descoperirea unor noi aspecte, a unor noi legături sau chiar a unor legături ale procesului instructiv-educa-

tiv, menite să îmbogățească gîndirea noastră pedagogică și să fecundeze cercetările aplicative.

În privința cercetărilor aplicative, al cărui rol este de a ajuta nemijlocit practica, s-au înregistrat și pînă acum unele succese. În multe probleme — ca de exemplu metodele organizării și desfășurării lecțiilor, activizarea elevilor în procesul de învățămînt, folosirea unor mijloace de învățămînt, aplicative, nu o dată ele reprezentînd o generalizare a mai multor studii parțiale cu un caracter concret. Astfel, întemeindu-se în mod nemijlocit sau mijlocit pe studiul faptelor concludente, formularea unor concluzii generale poate aduce o reală contribuție la descoperirea unor noi aspecte, a unor noi legături sau chiar a unor legături ale procesului instructiv-educa-

cter unilateral, aduc prea puține elemente noi, utile practicii.

În al doilea rînd, în cercetările aplicative nu se urmărește întotdeauna cu destulă perseverență finalitatea muncii, adică aplicarea rezultatelor în practică și urmărirea eficienței acestora. Destul de multe cercetări se soldează doar cu elaborarea unor studii — ceea ce e bine, dar nu și suficient. În parte, această lipsă se datorează faptului că nu foți cercetătorii depun suficiente eforturi în privința verificării repetate a concluziilor la care au ajuns deși această fază ultimă sau, mai precis, ulterioară a cercetărilor aplicative nu numai că asigură finalitatea lor, dar este în măsură să îmbunătățească, să rectifice unele concluzii ale acestora. Se impune, de asemenea, o mai strînsă colaborare a cercetătorilor cu învățătorii și profesorii care lucrează în școli și cu organele de îndrumare și control, în vederea stabilirii modalităților celor mai potrivite pentru a introduce și a generaliza în procesul de învățămînt rezultatele cercetărilor.

Prof. univ. dr. ANDREI DANCȘULY Cluj

(Continuare în pag. a 1-a)

Studia

Tribuna experienței

Studiul conicelor

Programa de geometrie analitică pentru clasa a XI-a reală conține prevederi insuficiente cu privire la studiul conicelor și nu asigură folosirea completă a cunoștințelor dobândite anterior de elevi. De pildă, nu se face apel la transferul sistemului de referință, deși acesta este folosit în manual. Ordinea predării curbilor de gradul doi nu ține seama de necesitatea de a grada eforturile solicitate elevilor în stabilirea ecuațiilor acestor curbe. Predarea separată a elipsei și hiperbolei — definiție, stabilirea ecuației reduse, probleme de tangență, proprietăți locale — necesită multe ore (programa prevede 16), astfel încât nu rămâne suficient timp pentru probleme a căror rezolvare să asigure consolidarea cunoștințelor. Deși în clasele anterioare se acordă mult timp studiului parabolei de ecuație $y = ax^2$ și apoi $y = ax^2 + bx + c$, iar în clasa a XI-a se studiază funcțiile inverse, subliniindu-se faptul că graficele lor sînt simetrice unul altuia față de prima bisectoare a sistemului de referință, aceste cunoștințe se folosesc în mică măsură în predarea parabolei în clasa a XI-a. De asemenea, cu toate că elevii și-au însușit cursul de desen din clasa a X-a o serie de cunoștințe despre conice, inclusiv despre secțiunile plane în con și proiectiile unei conice pe un plan oarecare, programa de geometrie analitică pentru clasa a XI-a reală nu ține seama de acest fapt.

Pentru a elimina o seamă de neajunsuri ce se ivesc în predarea temei „Curbule de gradul al doilea” și pentru a asigura mai mult timp necesar rezolvării unor probleme variate, menite să ajute la consolidarea cunoștințelor și la însușirea unor metode de rezolvare, am predat aceste curbe în următoarea ordine: cercul, parabola, elipsa și hiperbola. Precizez că ultimele două curbe le-am predat parțial. Ce să justific geometric necesitatea studierii acestor curbe am plecat de la o problemă de construcție: „Să se construiască un cerc tangent unui cerc dat și trecînd printr-un punct fix. Considerînd cazurile: punctul fix interior cercului dat și punctul fix exterior cercului dat, să se determine locul centrului cercului tangent cercului dat și trecînd printr-un punct fix”. Am ajuns ușor la concluzia că locul căutat impune determinarea unei elipse, respectiv a unei hiperbole, curbe simetrice față de dreapta determinată de centrul cercului dat și de punctul fix, ca și față de mediatoarea segmentului determinat de aceste două puncte.

După ce s-a stabilit ecuația redusă a elipsei și a hiperbolei, am trecut la construcția lor prin puncte și la probleme de tangență. Apoi am subliniat proprietăți cu privire la tangența și normala în același punct, cerc director etc. De un real folos mi-a fost în stabilirea geometrică a unora din aceste proprietăți faptul că am ales ca punct de plecare problema de construcție indicată.

Am pus apoi în evidență proprietatea că raportul distanțelor unui punct al elipsei (sau hiperbolei) la un focar și la directoarea corespunzătoare este constant, arătînd reci-

proe că mulțimea punctelor care se bucură de o asemenea proprietate formează o elipsă (sau hiperbolă).

În predarea temei despre parabolă am parcurs de asemenea mai multe etape. Amintind că ecuația $y = ax^2$ reprezintă o parabolă, am verificat că oricare punct al ei satisface definiția de a fi la egală depărtare de focar și directoare — și reciproc. În cursul explicației am subliniat faptul că pentru a stabili ecuația redusă a parabolei se consideră sistemul de referință alcătuit din axa de simetrie a parabolei și din paralela la directoare, dusă prin mijlocul segmentului format de focar și piciorul directoarei pe axa de simetrie.

În studiul tuturor conicelor folosesc cunoștințele predate la orele de analiză matematică — domeniul maxim de definiție a unei funcții, sensul de variație, semnul derivatei, poziția tangentei față de curbă, determinarea asimptotelor — ca și noțiunile referitoare la curbe simetrice.

În felul acesta, legătura dintre cunoștințele de analiză și cele de geometrie analitică este mai strînsă. Totodată, cunoștințele elevilor devin mai temeinice și se consolidează prin aplicarea lor în cursul rezolvării unor probleme din manual, reviste, culegeri etc.

Prof. GH. GALUGARIȚA

Aparatură modernă la lecțiile de limbi străine

Cercul pedagogic și comisiile metodice de limbi moderne din școlile orașului Botoșani acordă multă atenție folosirii mijloacelor audio-vizuale. Ca urmare a orientării date de acestea, numeroși profesori de limbi străine utilizează în lecțiile lor aparate de proiecție statică și dinamică, magnetofonul, discul etc.

Cu ajutorul aparatelor de proiecție, de exemplu, s-au prezentat diapitive ale căror cadre au fost comentate în limba studiată. S-a mers și mai departe, sincronizîndu-se imaginile diapitivului cu înregistrarea comentariului pe banda de magnetofon. Folosindu-se epidiaskopul s-au proiectat vederi din țările a căror limbă se studiază, creîndu-se astfel prilejul de dialog, de discuții menite să ducă la îmbogățirea vocabularului activ al elevilor și să le consolideze deprinderile de conversație.

Activități interesante, atractive și deosebit de utile s-au organizat cu ajutorul magnetofonului. De exemplu, s-au înregistrat cuvinte și expresii uzuale, texte literare (proză și versuri), ca și etate celebre, în lectură unor buni vorbitori ai limbii respective. De asemenea, s-au înregistrat diferite variante de propoziții ale unor modele de limbă cu scopul ca elevii, ascultîndu-le la mai multe lecții, să și le însușească în mod cât mai temeinic. Pentru controlul însușirii corecte a limbii s-au înregistrat întrebări cu pauze mai lungi rezervate răspunsurilor

elevilor și cu răspunsuri de control.

Liceele din oraș dispun de discuri „Electrecord” cu imprimări de texte în limbi străine, care au fost folosite ca material auxiliar la dezvoltarea vorbirii. Firește, a fost necesar să se explice în prealabil vocabularul, destul de bogat, pentru ca elevii să înțeleagă bine audierea. Marea avantaj a acestor discuri este faptul că ele imprimă elevilor ritmul normal al vorbirii în limba respectivă.

Un material vizual folosit în predarea limbilor străine în școlile orașului nostru îl constituie și planșele care au ca scop însușirea unor modele de propoziții și variantele lor posibile în limitele vocabularului și ale fenomenelor de gramatică studiate. Astfel de planșe țin de materialul ilustrativ clasic. Ele sînt însă folositoare și de aceea le utilizăm și în continuare. La clase mai mari s-au confecționat planșe cu modele de propoziții care includ și structuri gramaticale. Cereții elevilor ca, ghidîndu-se după aceste modele, să formeze ei înșiși cât mai multe variante. În felul acesta se recapitulează vocabularul înșușit și se dezvoltă posibilitățile de exprimare.

Căuțind să facem loc larg, în lecțiile de limbi străine, metodelor noi de predare, utilizînd în acest scop aparatură modernă, imbinînd procedeele audio-vizuale cu procedeele clasice care și-au dovedit eficiența urmărîm să asigurăm elevilor noștri cunoștințe și deprinderi temeinice de lectură și de vorbire, pe care să le poată folosi curent.

Prof. ȘTEFAN IOVANESIANI
Liceul „A. T. Laurian”-Botoșani

Studiu activ în mijlocul naturii

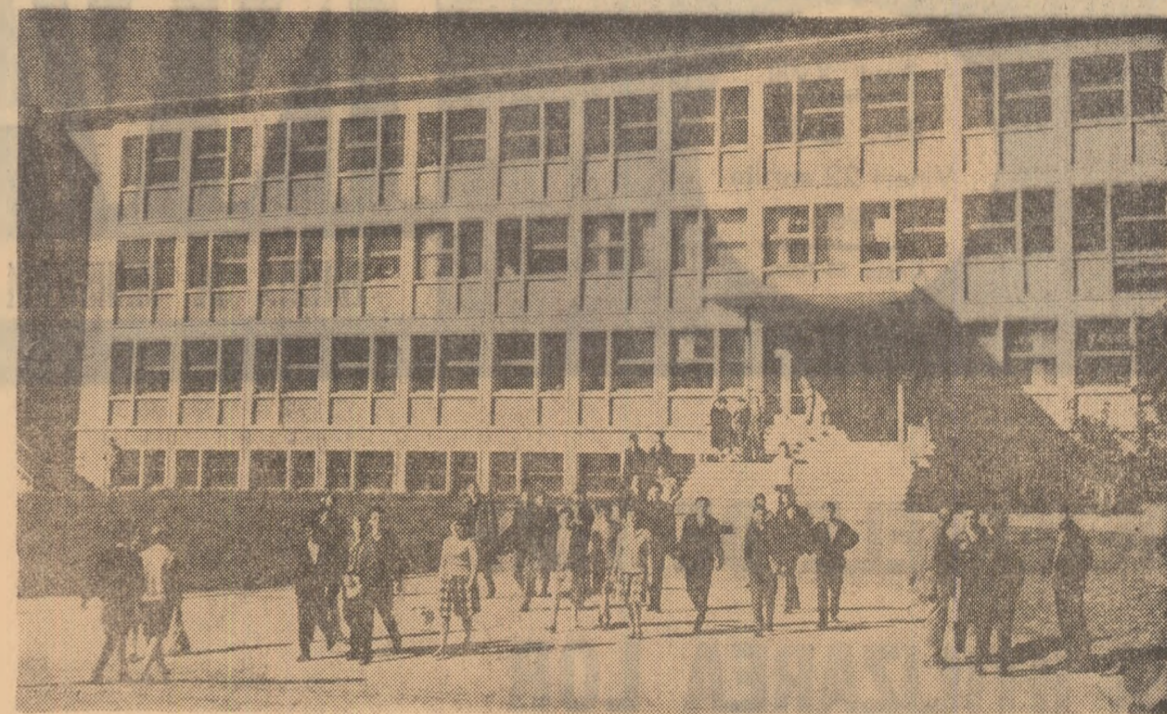
A existat o concepție metodică de care unii profesori de specialitate nu s-au desprins încă pînă astăzi, potrivit căreia studiul geografic înseamnă obligația pentru școlarii de a-și însuși un lung șir de numiri de cote geografice — numirile a sute de insule, golful, peninsule etc., date privind lungitudinile și latitudinile, suprafețe și înălțimi etc. sau după cum se exprima Plinius cel bătrîn „locorum nuda nomina”. Un asemenea procedeu de formare a memoriei determina pe foarte mulți elevi să considere geografia drept o disciplină la care judecata inderplinea o funcție cu totul secundară.

În prezent, punctul de plecare în studiul geografiei îl constituie, în multe cazuri, cercetarea orizontului local. Elemente de microgeografie pot fi surprinse și observate de elevii chiar și în imediata vecinătate a școlii. Pe baza acestor elemente, pe care marea majoritate a elevilor le dobîndesc încă din primele clase, îndrumez observările lor cu caracter geografic către cunoașterea regiunii, pentru a trece apoi la fenomenele geografice care se întîlnesc în cuprinsul țării, apoi al Europei și ale celorlalte continente. Desigur că la baza unei asemenea forme de studiu a geografiei pun lecția-ex-

Prof. GHEORGHE JANET
Tg. Mureș

GRUJA PARTIDULUI PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNT

Condiții mereu mai bune de muncă și de viață oamenilor școlii

Detasament de frunte al intelectualității României socialiste, inconștient de respectul întregului popor, corpul didactic, căruia i s-a încredințat înaltă misiune de a pregăti tinerele generații ale patriei, beneficiază astăzi, prin grija și atenția neabătută a partidului, de condiții din ce în ce mai bune atât în pregătirea profesională cit și pe întreg parcursul activității pe care o desfășoară.

Sînt astăzi peste 175 000 de oameni care lucrează în diferite sectoare ale învățămîntului și numărul lor crește în fiecare an cu un procent apreciabil. Să urmărim, în câteva momente semnificative, drumul profesional al pedagogului, al educatorului, începînd din clipa cînd pășește pragul instituției de învățămînt care îl pregătește pentru cariera didactică.

Fotografia cu care se deschid aceste coloane înfățișează Institutul pedagogic din Suceava. În anul nostru, nu numai în centrele universitare de învățămînt, ci și în filialele regionale au luat ființă institute pedagogice pentru pregătirea cadrelor didactice. Viitorii profesori studiază în săli și laboratoare dotate cu tehnica didactică cea mai modernă, așa cum este laboratorul de fonetică al Institutului de limbi străine din București pe care îl prezentăm în cea de-a doua secvență a fotoreportajului nostru.

O dată cu încheierea studiilor, cadrele didactice au la dispoziție mijloace multiple de adîncire a pregătirii lor, pentru a se ține la curent cu tot ce aduce nou știința în domeniul de specialitate căruia i s-au consacrat ca și în pedagogie. În acest scop au fost create institutele interregionale de perfecționare și societățile științifice ale cadrelor didactice, s-au instituit examenele de grad și s-au organizat cursuri de perfecționare. Educatoarele, învățătorii și profesorii sînt stimulați să efectueze — individual sau în colective — lucrări de cercetare științifică și pedagogică. Le sînt puse la dispoziție, în acest scop, bibliotecile documentare tot mai bogate înzestrate, Institutul de științe pedagogice sporește mereu numărul lucrărilor care generalizează experiența înaltă a școlii, iar Editura didactică și pedagogică pune la dispoziția învățătorilor și profesorilor tot mai numeroase volume care cuprind tezaurul pedagogic universale, prezintă tradițiile noastre ale pedagogiei noastre, preocupările actuale pe plan mondial în domeniul pedagogiei și didacticii. Iată, în fotografia a treia, un aspect de la Biblioteca centrală pedagogică din Capitală care constituie, cu zecile de mii de volume de specialitate pe care le posedă, principalul centru de documentare al cadrelor didactice din întreaga țară.

Preocupîndu-se continuu de îmbunătățirea condițiilor de muncă ale oamenilor școlii, partidul manifestă o neabătută grijă și pentru ridicarea necontenită a nivelului lor de viață. Creșterea substanțială în ultimii ani a salariilor pe care le primesc cadrele didactice, grija sporită de a li se asigura locuințe corespunzătoare, ca și posibilității de odihnă și tratament, acordarea de distincții și titluri onorifice celor mai buni membri ai corpului profesoral sînt numai cîteva din măsurile luate pe această linie. Iată, în continuarea grupajului pe care îl prezentăm aici, o fotografie înfățișînd un grup de profesori pe terasa unei vile din Sinaia unde și-au petrecut o parte din concediul de odihnă. Realizată vara trecută, ea anticipează vacanța mai bogată care îi așteaptă pe oamenii școlii în acest an.

În încheierea fotoreportajului nostru prezentăm un aspect de la o solemnitate desfășurată la Consiliul de Stat cu prilejul înmînării unor ordine și titluri onorifice cadrelor didactice care s-au distinș în mod deosebit în muncă. An cu an, la tradiționala „zi a învățătorului” — sărbătoare nu numai a școlii, ci a întregului popor, care își manifestă astfel caldă prețuire pentru slujitorii învățămîntului — asemenea solemnități subliniază o dată mai mult înaltul rol atribuit de partid școlii, oamenilor ei.

„Cîștigăm”, dar dacă elevii au cîștigat ale soluții, „orgolioși” din comisie se supără și îi notează sub nivelul răspunsurilor.

Să mă refer puțin și la altfel de examene. Este vorba de cele de admitere în facultate. În general, în jurul oricărui examen unii dintre profesori creează și întrețin psihoza părinților. Aceștia caută „meditatori” — profesori de matematică, fizică, limbi străine și chiar de desen. Dacă la primele materii elevii conștiențioși se pot lipsi de ajutorul din afară, pentru candidații la Institutul de arhitectură, fără pregătirea în desen arde este imposibil din cauză că la admitere li se cer lucrări care nu sînt prevăzute în programa școlară. Și trebuie să se ia măsuri fie prin modificarea programelor, fie prin modificarea cerințelor la examenul în cauză, fie prin înființarea unui curs pregătitor.

Am convingerea că un profesor de liceu, pe lângă materia pe care o parcurge conform programelor, trebuie să-i învețe pe elevi ceva în plus: să le pună premisele trecerii mai leaptate. E o lege a progresului. Simpla conștiențiozitate în meseria noastră nu e suficientă. Mai trebuie ceva. Mai trebuie înțelegerea rolului acestei meserii.

CONSTANTIN OTTESCU

Cîte ceva despre examene

- Un orgoliu explicabil și binevenit • Exces de zel • Cine să facă parte din comisie
- Subiecte șablon și predilecții nejustificate • Premisele trecerii mai departe

Prietenul meu e un om calm. Soția lui la fel. Totuși, cîcînd deunăzi pragu casei lor, am avut imediat impresia unei efervescențe nervoase inexplicabile. Prietenul meu fuma, iar soția lui tot învîrtea un policar în jurul celuiului.

— Ce se întîmplă cu voi, oameni buni?

— Au sărit ca arși, mi-au făcut semn să vorbesc mai încet și mi-au răspuns în șoptit.

— Aia micu lui! Învață! Dă examen!

Aia micu dă examen! Formula aceasta ascunde în ea tot: nervozitate, îngrijorare, teamă, panică, astenie — tot... De la începutul trimestrului trei, părinții copiilor din clasa a opta încep să colecționeze culegeri de probleme: Gheba, Olivotto etc. Copilul trebuie să rezolve toate problemele de acolo! Ba mama, grijulie, cînd a ieșit să ia pine, a văzut în vitrina librăriei și „Culegere de probleme de calcul diferențial și integral” de Lia Aramă și Teodor Morozan și a cum-părat-o și pe aceea!

— Bine — i-am explicat — culegerea aceasta trebuie de la clasa a XI-a în sus!

Nu-i nimic, să fie! Cine știe? Unii profesori cer mai mult!

Aceste două fraze: „Aia micu dă examen” și „unii profesori cer mai mult” sînt cele două premise pe care se construiesc întregul esafodaj de panică sco-

lară premergătoare examenelor.

Emoția firească a copilului, stîmțită de alt mod de a fi întrebă decît cele cu care a fost obișnuit, e menținută de îngrijorarea părinților și intenția de amenințările profesorilor:

— Vezi că la examen, dacă nu știi nici măcar „asta”, nu treci!

Fiecare profesor caută să-și pregătească elevii cit mai bine — și a firească ne obligă la acest lucru o elementară conștiențiozitate profesională și un explicabil și binevenit orgoliu. Fiecărui din noi îi place, cînd vine vorba, să spună: copiii „mei” au reușit!

Care sînt însă urmările acestui zel, dacă ajungem să-l aplicăm în exces? Începîm să-i punem pe copiii la examene. Facem cu ei, în clasă, probleme nesfîrșit mai grele decît cele care se propun în mod obișnuit la examen, lăsînd să se înțeleagă că „asa o să fie și acolo!”. Tremurile între stațiile A și B încep să-și tripleze dintr-o „ix”-a parte a drumului viteza, rîsînd cine știe ce derrieri, rîbnețele pornesc să curgă într-un buza pîrînt, daci se știe precis cîta apă se pierde prin gaura respectivă, se plasează în același cotel iepuri și găini de-a valma și trebuie să li se numere întii capetele și picioarele pentru a se afla cîte găini și cîți iepuri sînt...

Oricît ar părea de curdat, sînt totuși partizanul

acestor probleme, le considerăm binevenite, pentru că stîmțesc efortul gîndului. Dar vreau ca elevii să știe dinainte că la examen nu li se vor da probleme de nereșolvat. Vreau să pornească toți cu încredere în propriile lor forțe — bineînțeles, cu o încredere justificată, nu superficială: să fie încrezători, nu încrezuți (li numesc încrezuți pe cei care gîndesc cam așa: „La prima vedere, îmi pare că nu știu...”. Dar e imposibil să nu asă problema dacă mă străduiesc... Să vedem!” — iar încrezuți pe cei care afirmă „Știu să rezolv orice problemă!”).

Am spus că-mi plac problemele care pun în mișcare angrenajele minții. La examen, din păcate (mai ales la admiterea în liceu), problemele sînt simple ca raționament, dar de multe ori greșite. Se începe prin a se povesti ceva lung despre productivitate, procent și două fabrici și textul ascunde, în stuțaritul cuvintelor, o chestiune simplă, dar care cu greu poate fi adusă la lumina zilei...

Ca să-mi descarc sufletul în legătură cu examenul de admitere în liceu aș vrea să mai fac o constatare. În clasa a IX-a, dacă elevii nu răspund bine, profesorii aruncă vina pe ei și, prin rîcoșeu, pe profesorul examinator la admitere:

— Cum ai trecut tu admiterea? — întrebă sever

asemenea profesori pe acuzatul de la tablă.

Soluția mi se pare simplă: de ce să nu facă parte din comisia de admitere chiar viitorii profesori ai clasei a IX-a? De ce să nu fie chiar ei examinatori? S-ar putea obiecta că nu e posibil să se prevadă care vor fi aceștia. Cred însă că această problemă se poate rezolva, cu un oarecare efort, de ajuns de ușor. Lucrurile se petrec la fel pentru admiterea în facultate, de ce să nu se procedeze așa și la liceu? Se poate prețea că profesorii de liceu sînt străini de cerințele claselor V—VIII. Eroare! Mulți profesori de liceu predau și la clasele V—VIII, deci cunosc perfect și cerințele acestor clase.

Chestiunea examenelor de maturitate e de asemenea spinoasă în anumite cazuri. În formularea subiectelor pentru lucrările scrise se manifestă un fel de șablonizare. Cei care întocmesc problemele, de exemplu, manifestă o predilecție vădită pentru discuția rădăcinilor ecuațiilor cu ajutorul ștrului lui Rolle, chestiune atacată în trecut și de programă și de cursul de analiză matematică al clasei a XI-a. La oral, „orgoliul” profesional de care vorbeam mai sus îi face pe unii examinatori să dorească a demonstra candidaților că „n-au făcut materie” în ultimele clase. Se pun întrebări de

PROGRAMELE EXAMENULUI DE ABSOLVIRE A ȘCOLII GENERALE PENTRU ANUL 1966

În conformitate cu Regulamentul școlilor de cultură generală art. 118, examenul de absolvire a școlii generale constă din verificarea cunoștințelor elevilor la următoarele obiecte:

- limba română — lectură literară și gramatică (scris și oral);
- matematică (oral);
- istoria României (oral);
- geografia Republicii Socialiste România (oral);
- agricultura (oral), la școlile de la sate (numai eursurile de zi).

Elevii școlilor și secțiilor cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare dau examen scris și oral și la limba maternă (lectură literară și gramatică).

Programele după care vor fi examinați candidații la toate aceste obiecte, sint următoarele:

LIMBA ROMÂNĂ

Lectură literară

Clasa a V-a

1. Partidului, de G. Lesnea.
2. Cîntecul răzului (poezia populară).
3. Uzina vie, de Al. Sahia.
4. Sergentul, de V. Alecsandri.
5. Sate și orașe, de Geo Bogza.

Clasa a VI-a

1. Ardealul, de N. Bălcescu.
2. Ion Creangă, de M. Sadoveanu.
3. Scrisoarea III, de M. Eminescu.
4. Pe plaurile Biscoc, de A. I. Odobescu (tablou).
5. D. Goe, de I. L. Caragiale.
6. Oltina de azi, de Tr. Coșovei.

Clasa a VII-a

1. Patria, de M. Beniuc.
2. Lupta de la Vaslui, de M. Sadoveanu.
3. Doina voinicească (doina).
4. Toma Alimos (balada).
5. Mihai și călăul, de N. Bălcescu.
6. Lupul moralist, de Gr. Alexandrescu (fabula, alegoria).
7. Călin (File din poveste), de M. Eminescu.
8. Ardealul român, de I. L. Caragiale (schita).
9. Un om necăjit, de M. Sadoveanu.
10. Fetele, de I. Agribiceanu (novele).
11. Fabrică și munte, de Geo Bogza.

Clasa a VIII-a

1. Aprodul Purice, de I. Neculce.
2. Dan, căpitan de plai, de V. Alecsandri.
3. Împărat și prolețar, de M. Eminescu.
4. Lacul, de M. Eminescu.
5. Fragment de autobiografie, de I. Creangă.
6. Amintiri din copilărie, de I. Creangă.
7. O scrisoare pierdută, de I. L. Caragiale (comedia).
8. Budulea Taichii, de I. Slavici.
9. În miezul verii, de G. Coșbuc.
10. Pădurea spinzuraților, de L. Rebreanu.
11. Baltagul, de M. Sadoveanu (romanul).
12. Flămînzii, de T. Arghezi.
13. Născocitorul, de T. Arghezi.
14. Lidice, de E. Jebeleanu.

Școlii cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare

Lectură literară

Clasa a V-a

1. Domnu' Trandafir, de M. Sadoveanu.
2. Vizita, de I. L. Caragiale.
3. Uzina vie, de Al. Sahia.

Clasa a VI-a

1. Ion Creangă, de M. Sadoveanu.
2. Vestitorii primăverii, de G. Coșbuc.
3. Domnul Goe, de I. L. Caragiale.

Clasa a VII-a

1. Patria, de M. Beniuc.
2. Lupta de la Vaslui, de M. Sadoveanu.
3. Doina voinicească (doina).
4. Toma Alimos (balada).
5. Lupul moralist, de Gr. Alexandrescu (fabula, alegoria).
6. Călin (File din poveste), de M. Eminescu.
7. Ardealul român, de I. L. Caragiale (schita).
8. Un om necăjit, de M. Sadoveanu.
9. Fetele, de I. Agribiceanu (novele).
10. Fabrică și munte, de Geo Bogza.

Clasa a VIII-a

1. Dan, căpitan de plai, de V. Alecsandri.
2. Împărat și prolețar, de M. Eminescu.
3. Amintiri din copilărie, de I. Creangă.
4. O scrisoare pierdută, de I. L. Caragiale (comedia).
5. Budulea Taichii, de I. Slavici.
6. În miezul verii, de G. Coșbuc.
7. Pădurea spinzuraților, de L. Rebreanu.
8. Baltagul, de M. Sadoveanu (romanul).
9. Flămînzii, de T. Arghezi.
10. Lidice, de E. Jebeleanu.

Școlii cu limba de predare maghiară

Lectură literară

Clasa a V-a

1. Domnu' Trandafir, de M. Sadoveanu.
2. Uzina vie, de Al. Sahia.

Clasa a VI-a

1. Domnul Goe, de I. L. Caragiale.
2. Vestitorii primăverii, de G. Coșbuc.

Clasa a VII-a

1. Patria, de M. Beniuc.
2. Lupta de la Vaslui, de M. Sadoveanu.
3. Doina voinicească (doina).
4. Toma Alimos (balada).
5. Lupul moralist, de Gr. Alexandrescu (fabula, alegoria).
6. Călin (File din poveste), de M. Eminescu.
7. Ardealul român, de I. L. Caragiale (schita).
8. Fetele, de I. Agribiceanu (novele).

Clasa a VIII-a

1. Dan, căpitan de plai, de V. Alecsandri.
2. Împărat și prolețar, de M. Eminescu.
3. Amintiri din copilărie, de I. Creangă.
4. O scrisoare pierdută, de I. L. Caragiale (comedia).
5. Budulea Taichii, de I. Slavici.
6. În miezul verii, de G. Coșbuc.
7. Pădurea spinzuraților, de L. Rebreanu.
8. Baltagul, de M. Sadoveanu (romanul).
9. Flămînzii, de T. Arghezi.
10. Lidice, de E. Jebeleanu.

Gramatică

Programa clasei a VII-a cu noțiunile noi din clasa a VIII-a, valabilă pentru școlile cu limba de predare română și pentru școlile cu limbe de predare ale naționalităților conlocuitoare

Fonetica

Sunetele vorbirii: vocale și consoane. Litere, alfabet. Difonții, tritonghi. Silaba. Despărțirea cuvintelor în silabe. Altemante fonetice.

Morfologia

Substantivul. Substantivele comune și proprii. Ortografia lor. Numărul substantivelor. Substantive colective. Substantive cu forme multiple de plural. Genul substantivelor. Cazurile. Declinarea substantivelor. Ortografia lor.

cesc; unirea țărilor române sub conducerea lui Mihai Viteazul. Consolidarea țărilor române în timpul lui Matei Basarab și Vasile Lupu. Moldova în timpul lui Dimitrie Cantemir. Răscoala populară condusă de Horia, Cloșca și Crișan. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu — prolog al revoluției din 1848.

Orinduirea capitalismului pe teritoriul țării noastre. Revoluția din anul 1848 în țările române. Unirea Moldovei cu Țara Românească — formarea statului național român; reformele în timpul domniei lui Alex. Ioan Cuza. Cucerirea independenței de stat a României. Dezvoltarea României între anii 1878 — 1900; începutul mișcării muncitorești. Răscoala țăranilor din 1907. Dezvoltarea Transilvaniei între 1849 — 1914. România în anul primului război mondial. Unirea Transilvaniei cu România — încheierea procesului de formare a statului național român. Creșterea Partidului Comunist din România — cotitură istorică în dezvoltarea mișcării muncitorești din România, în viața poporului român. România în anul crizei economice din 1929—1933; luptele muncitorești celeriste și petroliste din ianuarie-februarie 1933, moment culminant al luptelor muncitorești din România în perioada crizei. România în perioada pregătirii celui de al doilea război mondial și a pericolului fascist (1934 — 1940). România în anul 1940 — 1944.

Insurecția armată antifascistă din August 1944 organizată și condusă de P. C. R. Pregătirea insurecției armate antifasciste. Desfășurarea și victoria insurecției — începutul revoluției populare în țara noastră. Însemnătatea istorică internă și externă a insurecției armate.

Participarea României la războiul antihitlerist. Lupta pentru îlgonirea de pe teritoriul patriei noastre a trupelor hitleriste. Contribuția importantă a României la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. Eroismul armatei române; frația de armă româno-sovietică.

Lupta pentru instaurarea și consolidarea puterii democrat-populare în România. Primul guvern democratic (1945). Lupta pentru construcția și democratizarea țării. Încheierea tratatului de pace cu România și consolidarea situației internaționale a României.

Construirea socialismului în țara noastră. Abolirea monarhiei și proclamarea R.P.R. Făurirea unității politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare din țara noastră. Industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră. Republica Socialistă România. Însămănțarea deosebită a Congresului al IX-lea al P.C.R. pentru desăvîrșirea construcției socialismului în România.

Patratul numerelor întregi și zecimale. Patratul unui produs și al unei fracții ordinare. Rădăcina patrată. Definiție. Extragerea rădăcinii patrate. Definiție. Extragerea rădăcinii patrate dintr-un număr întreg, dintr-un număr zecimal (fără demonstrații). Rădăcina patrată dintr-un produs, dintr-o fracție ordinară.

II. Raporturi și proporții
Definiția raportului, proprietăți. Aflarea unui termen cînd cunoaștem raportul și celălalt termen. Șir de rapoarte egale, proprietăți. Calcularea unui termen necunoscut al unei proporții. Media proporțională, calcularea ei. Proporții derivate.

III. Mărimi direct și invers proporționale
Mărimi direct și invers proporționale. Probleme în care intră două mărimi direct sau invers proporționale (regula de trei simplă și metoda reducerii la unitate și metoda proporțiilor). Împărțirea unui număr dat în părți direct și invers proporționale cu mai multe numere date. Probleme de amestec și aliaj.

IV. Grafice
Reprezentarea numerelor prin puncte pe axa numerelor. Reprezentarea punctelor în plan (primul cadran). Formarea unui tabel care să arate variația unei mărimi cînd se schimbă valoarea altei mărimi de care depinde. Construirea graficului cu ajutorul tabelului.

V. Geometrie
I. Cercul
Construcția cercului care trece prin trei puncte necoliniare. Poziția unei drepte față de un cerc. Construcția tangentei într-un punct al cercului. Orice diametru este pentru cerc o axă de simetrie. Diametrul perpendicular pe o coardă împarte această coardă și arcul subțintit de ea în două părți egale. Într-un cerc sunt în cercuri egale două coarde egale sînt egal depărtate de centru. Poziția relativă a două cercuri. Unghi înscris în cerc și măsura lui. Consecințe. Construcția unui triunghi dreptunghic înscris într-un cerc, a tangentei duse dintr-un punct exterior la un cerc. Tangentele duse din același punct la un cerc sînt egale și formează unghiuri egale cu dreapta care unește punctul dat cu centrul cercului. Patrulaterul înscris. Cercul înscris și circumscris unui triunghi.

II. Figuri asemenea
Raportul a două segmente. Segmentul proporțional. Împărțirea unui segment într-un raport dat. Orice paralelă la una din laturile unui triunghi împarte celelalte două laturi în același raport. Reciproca (fără demonstrație). Mai multe paralele determină pe două secante oarecare segmente proporționale. Asemănarea triunghiurilor. Teorema fundamentală a asemănării. Două triunghiuri care au două unghiuri egale sînt asemenea. Poligoane asemenea.

III. Relații metrice
Media proporțională a două segmente date. Proiecția unui punct și a unui segment pe o dreaptă. Teorema înălțimii (unui triunghi dreptunghic) dusă pe ipotenuză. Teorema catedrei și a proiecției ei pe ipotenuză. Teorema lui Pitagora.

IV. Funcțiile trigonometrice ale unui unghi ascuțit
Definiția sinusului, cosinusului,

tangetei și cotangetei. Construcția unui unghi cînd se cunoaște valoarea unei funcții trigonometrice. Tabelele funcțiilor trigonometrice. Relațiile între laturile și unghiurile unui triunghi dreptunghic. Rezolvarea triunghiului dreptunghic.

V. Poligoane regulate
Poligon regulat. Construcția poligoanelor regulate înscris și circumscris unui cerc. Construcția patrulaterului regulat și a triunghiului echilateral înscris în cerc. Latura și apotema patrulaterului regulat și a triunghiului echilateral în funcție de raza cercului circumscris. Determinarea lungimii cercului (intuitiv) și a unui arc de cerc.

VI. Aritmetica
Aria dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, rombului, trapezului, poligoanelor regulate și neregulate, cercului și sectorului circular.

Algebră
I. Numere pozitive și negative
Numere pozitive și negative. Zero. Axa numerelor. Valoarea absolută. Operații cu numere pozitive și negative. Extinderea proprietăților operațiilor aritmetice la operațiile cu numere pozitive și negative.

II. Expresii algebrice
Expresie algebrică. Valoarea numerică a expresiilor algebrice. Monom. Polinom. Reducerea termenilor asemenea. Adunarea, scăderea și înmulțirea monomelor și polinoamelor. Rădăcina unui monom. La o putere întregă și pozitivă. Identitățile: $(a \pm b)^2 = (a^2 \pm 2ab + b^2)$, $(a + b)(a - b) = a^2 - b^2$, dezvoltarea și restringerea lor. Împărțirea monomelor. Împărțirea unui polinom cu un monom. Împărțirea a două polinoame. Diferențe metode de descompunere a polinoamelor în factori ireductibili (exerciții simple).

III. Frații algebrice
Frații algebrice. Proprietățile fracțiilor algebrice. Aducerea fracțiilor algebrice la același numitor. Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea fracțiilor algebrice.

IV. Ecuații de gradul I
Proprietățile de bază ale ecuațiilor. Rezolvarea ecuațiilor de gradul I cu coeficienți numerici și literali. Probleme. Sisteme de două ecuații cu două necunoscute. Rezolvarea sistemelor cu coeficienți numerici și literali. Probleme.

Geometria în spațiu
I. Introducerea în geometria în spațiu
Planul. Poziția unui punct și a unei drepte față de un plan. Poziția a două drepte și a două plane în spațiu. Intersecțiile a două plane paralele cu un plan. Segmentele de drepte paralele cuprinse între plane paralele. Dreapta perpendiculară pe plan. Unghi diedru. Plane perpendiculare.

II. Aritmetica
I. Extragerea rădăcinii patrate
Patratul numerelor întregi și zecimale. Patratul unui produs și al unei fracții ordinare. Rădăcina patrată. Definiție. Extragerea rădăcinii patrate dintr-un număr întreg, dintr-un număr zecimal (fără demonstrații). Rădăcina patrată dintr-un produs, dintr-o fracție ordinară.

II. Raporturi și proporții
Definiția raportului, proprietăți. Aflarea unui termen cînd cunoaștem raportul și celălalt termen. Șir de rapoarte egale, proprietăți. Calcularea unui termen necunoscut al unei proporții. Media proporțională, calcularea ei. Proporții derivate.

III. Mărimi direct și invers proporționale
Mărimi direct și invers proporționale. Probleme în care intră două mărimi direct sau invers proporționale (regula de trei simplă și metoda reducerii la unitate și metoda proporțiilor). Împărțirea unui număr dat în părți direct și invers proporționale cu mai multe numere date. Probleme de amestec și aliaj.

IV. Grafice
Reprezentarea numerelor prin puncte pe axa numerelor. Reprezentarea punctelor în plan (primul cadran). Formarea unui tabel care să arate variația unei mărimi cînd se schimbă valoarea altei mărimi de care depinde. Construirea graficului cu ajutorul tabelului.

V. Geometrie
I. Cercul
Construcția cercului care trece prin trei puncte necoliniare. Poziția unei drepte față de un cerc. Construcția tangentei într-un punct al cercului. Orice diametru este pentru cerc o axă de simetrie. Diametrul perpendicular pe o coardă împarte această coardă și arcul subțintit de ea în două părți egale. Într-un cerc sunt în cercuri egale două coarde egale sînt egal depărtate de centru. Poziția relativă a două cercuri. Unghi înscris în cerc și măsura lui. Consecințe. Construcția unui triunghi dreptunghic înscris într-un cerc, a tangentei duse dintr-un punct exterior la un cerc. Tangentele duse din același punct la un cerc sînt egale și formează unghiuri egale cu dreapta care unește punctul dat cu centrul cercului. Patrulaterul înscris. Cercul înscris și circumscris unui triunghi.

II. Figuri asemenea
Raportul a două segmente. Segmentul proporțional. Împărțirea unui segment într-un raport dat. Orice paralelă la una din laturile unui triunghi împarte celelalte două laturi în același raport. Reciproca (fără demonstrație). Mai multe paralele determină pe două secante oarecare segmente proporționale. Asemănarea triunghiurilor. Teorema fundamentală a asemănării. Două triunghiuri care au două unghiuri egale sînt asemenea. Poligoane asemenea.

III. Relații metrice
Media proporțională a două segmente date. Proiecția unui punct și a unui segment pe o dreaptă. Teorema înălțimii (unui triunghi dreptunghic) dusă pe ipotenuză. Teorema catedrei și a proiecției ei pe ipotenuză. Teorema lui Pitagora.

IV. Funcțiile trigonometrice ale unui unghi ascuțit
Definiția sinusului, cosinusului,

trativ-teritorială a Republicii Socialiste România. Importanța relațiilor teritoriale a Republicii Socialiste România pentru economia națională și ridicarea bunăstării materiale și culturale a întregului popor.

Geografia economică a Republicii Socialiste România
Industria Republicii Socialiste România
Industria energetică: Petrolul și industria petrolieră; Industria carboniferă; Industria gazelor naturale; Termoelectricitatea. Industria metalurgică: Extracția minerului de fier; Industria siderurgică; Industria metalelor neferoase; Dezvoltarea cu precizie a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini. Industria chimică; Industria materialelor de construcții; Industria lemnului și de prelucrare a lemnului; Industria bunurilor de consum; Industria alimentară; Industria textilă și de piele-lărie.

Geografia economică a Republicii Socialiste România
Industria Republicii Socialiste România
Industria energetică: Petrolul și industria petrolieră; Industria carboniferă; Industria gazelor naturale; Termoelectricitatea. Industria metalurgică: Extracția minerului de fier; Industria siderurgică; Industria metalelor neferoase; Dezvoltarea cu precizie a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini. Industria chimică; Industria materialelor de construcții; Industria lemnului și de prelucrare a lemnului; Industria bunurilor de consum; Industria alimentară; Industria textilă și de piele-lărie.

Agricultura Republicii Socialiste România
Încheierea procesului de cooperativizare. Reorganizarea conducerii agriculturii. Principalele produse agricole. Cultura cerealelor. Cultura tot mai extinsă a plantelor tehnice. Legumicultura, viticultura și pomologia. Creșterea animalelor și pășirilor.

Transporturile și comerțul
Importanța transporturilor în economia Republicii Socialiste România. Diferite forme de transporturi și repartiția lor geografică. Transporturi feroviare, rutiere, fluviulare, maritime, aeriene și speciale. Comerțul intern, extern și de tranzit. Relațiile economice externe ale Republicii Socialiste România.

Dezvoltarea economiei Republicii Socialiste România în lumina sarcinilor trasate la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.
Creșterea necontenită a bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii din Republica Socialistă România, ca urmare a dezvoltării economiei naționale.

AGRICULTURA
1. Agricultura, ramură principală a economiei naționale. Importanța agriculturii în economia națională. Dezvoltarea agriculturii socialiste în lumina documentelor de partid și de stat. Sarcinile sectorului agricol prezintă în Directivile Congresului al IX-lea al P.C.R. și măsurile preconizate de Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965 în legătură cu îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii.

2. Lucrările de bază și suprafețele ale solului. Mașini și unelte agricole folosite pentru executarea acestor lucrări (pluguri, grape, tăvălugi). Lucrările solului pentru însămintarea de toamnă și primăvară.

3. Îngrășămintele și amendamentele. Principalele îngrășămintele și amendamentele utilizate în agricultură. Pregătirea și aplicarea lor diferențiată. Mașini agricole pentru administrarea îngrășămintelor și amendamentelor.

4. Sămînța și semănatul. Controlul calității materialului de semănat. Metode de semănat și semănător. Mașini de semănat și pregătirea lor pentru lucru.

5. Producerea răsădului și a materialului săditor vitei și pomilor. Răsădnie și producerea răsădului de legume. Obținerea pomilor altoiți. Producerea portuloiului. Altoirea în ocultie. Lucrări de îngrijire care se aplică în curățirea și formarea și scoaterea pomilor. Obținerea vitei altoiți. Producerea portuloiului. Altoirea la masă. Întreținerea. Școala de viață și lucrări de îngrijire. Scoaterea vitei altoiți.

6. Plantatul răsădului de legume, a pomilor și a vitei de vie. Organizarea și pregătirea terenului pentru plantare. Reteaua de irigație. Planificarea răsădului de legume. Valorificarea terenurilor în pantă. Pichetajul și plantarea pomilor și a vitei de vie.

7. Întreținerea culturilor și a plantațiilor. Lucrările de întreținere a solului (Prisii, grabat, irigare, aplicarea îngrășămintelor suplimentare). Întreținerea culturilor și a plantațiilor. Groparea și tăvăluguirea culturilor, plivitul, răritul, copilitul, ciupitul, cîrnitul, tăieri de formare și fructificare la pomi și vite de vie). Combaterea bolilor și dăunătorilor din principalele culturi de cereale, de plante legumice, pomi și vite de vie. Insectofuncțiile utilizate în agricultură. Mașini și unelte agricole folosite în scoaterea lucrărilor de întreținere și combaterea bolilor și dăunătorilor.

8. Recoltarea produselor agricole și păstrarea lor. Recoltarea cerealelor, condiționare și păstrare. Recoltarea plantelor furajere, însoțirea și depozitarea lor. Recoltarea legumelor, valorificarea și păstrarea lor. Recoltarea și valorificarea fructelor și a strugurilor. Mașini agricole pentru recoltarea produselor agricole și pregătirea lor pentru lucru.

9. Cultura principalelor plante agricole din unitatea agricolă de producție din localitate sau din zona agricolă, respectiv. Culturile de bază existente în unitatea agricolă din localitate. Speciile și soiurile răspândite în cultură. Rotația culturilor. Agrotehnica aplicată culturilor principale.

10. Creșterea taurinelor, porcinelor, ovinelor și păsărilor. Construcții și apodosturi. Rasele principale existente în unitatea agricolă din localitate. Hrănirea rațională a animalelor și pășirilor domestice. Mecanizarea proceselor de lucru în sectorul zootehnic. Îngrijirea și întreținerea animalelor și păsărilor domestice din unitatea agricolă existentă în localitate.

11. Organizarea unităților agricole. Statutul — legea de bază a activității cooperative agricole de producție. Planul de producție anual și de perspectivă. Organizarea teritoriului. Brigada permanentă de mecanizatori și sârcinile acestora. Căile

LIMBA MAGHIARĂ

Programa de limba și literatura maternă pentru școlile cu limba de predare maghiară apare în „Tanügyi Újság” nr. 17 (376) din 26 aprilie a.c.

LIMBA GERMANĂ

Lectură literară

Clasa a V-a:

J. W. Goethe — Das Haus am Hirschgraben.

E. Marx — Aus den Erinnerungen an Karl Marx.

G. Schwab — Prometheus.

Brüder Grimm — Das Waldhaus.

A. von Chamisso — Das Riesensneizeug.

Clasa a VI-a:

Wie Donar seinen Hammer heimholt.

G. E. Lessing — Der Rabe und der Fuchs (Die Fabel).

J. W. Goethe — Der Schatzgräber.

Fr. Schiller — Der Henschuh.

R. Prells — Aus Schillers Leben — Auf der Karlschule.

Fr. Wolf — Kiki.

Clasa a VII-a:

A. M. Sperber — Die Partei.

„Nun will der Lenz uns grüssen.“

„Ich bin ein armer Bauer.“

„So sind die Nadeln hoch geehrt.“

„Horliefel (Das Volkslied).“

„Die Schildbürger (Die Volksdichtung, Die Volksbücher).“

„Umland — Des Sängers Fluch (Die Anschaulichkeit der Dichtersprache).“

H. Heine — Die schlesischen Weber.

M. Sadoveanu — Paneciu (Die literarische Analyse).

J. W. Goethe — Erlkönig.

B. Brecht — Friedenslied.

A. Breitenhofer — Der Fünfzehnte.

Clasa a VIII-a:

G. E. Lessing — Emilia Galotti.

J. W. Goethe — Glückliche Fahrt (Versmass und Versfüße).

J. W. Goethe — Wanderers Nachtlied (Die lyrische Dichtung).

J. W. Goethe — Der Zauberlehrling.

Fr. Schiller — Wilhelm Tell (Die dramatische Dichtung).

Fr. Schiller — Die Bürgschaft (Die Lautmalerei, Die Ballade).

H. Heine — Der Dichter Firdusi.

G. Keller — Kleider machen Leute (Die Novelle).

B. Brecht — Der ausburger Kreidekreis.

A. Seghers — Das Obdach (Die Charakteristik).

T. Popovici — Der Durst (Der Roman).

M. Beniuc — Wir Kommunisten.

Gramatică

Din materia claselor V—VIII:

Sprachkundliche Begriffe:
Aus der Geschichte der deutschen Sprache. Mundart und Hochsprache. Die Entstehung der neuhochdeutschen Schriftsprache. Erbwort, Lehnwort, Fremdwort. Bedeutungswandel.

Phonetik:

Die Einteilung der Laute. Lautwandel bei Beugung und Wortbildung. Die Wortbildung.

Morphologie:

Programele examenului de maturitate din sesiunea anului 1966

(Continuare)

Prezentăm, în continuarea programelor examenului de maturitate din sesiunea anului 1966, programa de limba și literatură maternă pentru școlile cu limba de predare germană. Programa de limba și literatură maternă pentru școlile cu limba de predare maghiară se publică în „Tandgyi Újság” Nr. 17 din 26 aprilie a.c.

Aus dem Stoff der IX. Klasse
DIE AUFKLÄRUNG

Geschichtlicher Überblick
Die wirtschaftliche Entwicklung als Voraussetzung und Grundlage für das Erstarren des deutschen Bürgertums. Der Gegensatz zwischen Bürgertum und Feudalabsolutismus und seine Auswirkungen auf ideologisches Gebiete. Die Wegbereiter der deutschen Aufklärung.
Gottscheds Bemühungen um die Entwicklung des deutschen Theaters. Die Wesenszüge der deutschen Aufklärung. Ihre Grenzen. Ihre Hauptvertreter: Lessing, Klopstock, Wieland, Herder.
Gottfried Ephraim Lessing
Leben und Werk. Seine Bedeutung für die deutsche Nationalliteratur. Lessing als Dramatiker: „Emilia Galotti“ (Analyse) als erster Höhepunkt der deutschen Literatur vor der Klassik. „Minna von Barnhelm“ als erstes bedeutendes realistisches Lustspiel der deutschen Literatur. Toleranz und Humanitätsideal als Ideengehalt. Des Stückes „Nathan der Weise“. Lessing als Kritiker: Auseinandersetzung mit Gottsched. Shakespeares als Vorbild für eine deutsche bürgerliche Dramatik. „Die Literaturbriefe“ (17. Literaturbrief), „Laokoon“, „Die Hamburgische Dramaturgie“ als bedeutendste kritische Werke. Lessings Bedeutung als Dichter von Fabeln und Sinngedichten. Lessings Stil.

Johann Gottfried Herder
Herder als Fortsetzer von Lessings Literaturkritik: „Fragmente die neuere deutsche Literatur betreffen“, „Kritische Wälder“. Seine Ideen über die Volksdichtung: „Stimmen der Völker in Liedern“. Herder als Begründer der Geschichtsphilosophie „Ideen zur Philosophie der Geschichte der Menschheit“. Herders Beitrag zum Ideengang der Aufklärung und seine Bedeutung für die Entwicklung der deutschen Literatur.

STURM UND DRANG
Geschichtlicher Überblick
Der Sturm und Drang als ideologischer Ausdruck des deutschen Bürgertums in der Periode unmittelbar vor der Französischen Revolution. Auflehnung gegen feudalistische Willkür, Despotismus und Tyrannei. Eintreten für nationale Einigung. Beschränkung der Bewegung auf das geistige Gebiet, vor allem auf die Literatur. Der Sturm und Drang als Fortsetzung der Aufklärung und ideologische Widerspiegelung einer neuen Etappe in der Entwicklung des deutschen Bürgertums. Die wichtigsten Kennzeichen des Sturm und Drang. Die wichtigsten Vertreter in der Lyrik: Christian Daniel Schubart, „Fürstengruft“ (Analyse), Gottfried August Bürger, „Der Bauer an seinen durchlauchtigsten Fürsten“, „Die Tode“ (eines der beiden Gedichte ist zu analysieren). Dramatiker des Sturm und Drang: Lenz, Klingner, Maler Müller, Goethe und Schiller in der ersten bedeutenden Phase ihres dichterischen Schaffens.

DIE DEUTSCHE KLASSIK
Geschichtliche und sozial-politische Voraussetzungen. Die Lage des deutschen Bürgertums beim Ausbruch und nach der Französischen Revolution. Bejahung ihrer Ideen und Anwendung von der revolutionären Praxis. Rückzug in das Reich des ästhetischen Scheins unter Beibehaltung der Idee der Entwicklung der Menschheit in der Richtung eines positiven Humanismus. Ideal der nützlichen Tätigkeit zum Wohle der Menschen. Wesenszüge der deutschen Klassik. Ihre Bedeutung für die deutsche Literatur.

Johann Wolfgang Goethe
Leben und Werk. Herders Einfluss auf Goethe. Beginn der Sturm-und-Drang-Periode in seinem Schaffen. In der Lyrik: „Willkommen und Abschied“, „Malié“, „Prometheus“ (Analyse). In der Prosa: „Die Leiden der jungen Werther“ in der Dramatik: „Götz von Berlichingen“ (Analyse). Goethe in Weimar. Italienische Reise: Erlebnis der Antike. Beginn der klassischen Periode: „Egmont“ (Ideengehalt), „Iphigenie auf Tauris“, „Torquato Tasso“. Freundschaft mit Schiller. Zusammenarbeit: Xenien und Balladen: „Der Fischer“, „Erkönig“, „Der Schatzgräber“, „Der Zauberlehrling“ (Analyse einer dieser Balladen). „Wilhelm Meisters Lehrjahre“. Die Werke des alternden Goethe: „Wahlverwandtschaften“, „Westfälischer Diwan“, „Die Wahlverwandtschaften“, „Wilhelm Meisters Wanderjahre“, Vervollendung der Faust-Trilogie. „Faust“ I und II Teil (Analyse). (Stoff der XI. Klasse). Aufbau und Form der Dichtung. Fausts Streben nach wahrer Erkenntnis, die ihre Befriedigung erst in selbstloser Tätigkeit im Dienste der Menschheit erfährt. Die Polarität Faust-Mephisto als dialektisches Grundprinzip der Menschheitsentwicklung. Die Faustdichtung als Goethes Lebenswerk. Goethe als Naturwissenschaftler.

Friedrich Schiller
Leben und Werk. Schiller auf der Karlschule (Zustände in Württemberg). „Die Räuber“ als typisches Sturm-und-Drang-Drama. Flucht aus Stuttgart: Mannheim, Bauerbach. „Kabale und Liebe“ (Analyse). „Erstes deutsches politisches Tendenzdrama“ — Fr. Engels. Erstmalige Darstellung der deutschen Zustände jener Zeit auf einer deutschen Bühne. Aufdeckung des grundlegenden Gegensatzes zwischen Bürgertum und Feudaladel. Charakteristika der Hauptgestalten. Nach der Vervollendung des „Don Carlos“ Übergang zur klassischen Schaffensmethode. Schiller in Weimar und Jena. Seine Stellung zur Französischen Revolution. Schillers Freundschaft mit Goethe.

DER BÜRGERLICHE HUMANISMUS
Kennzeichen und Hauptvertreter. **Heinrich Mann**
Leben und Werk. Seine kritische Einstellung zur Klasse, der er entstammt. Das entschlossene Auftreten gegen Faschismus und Krieg. Seine rückhaltlose Anerkennung der DDR. „Der Untertan“ (Ideengehalt). Kritik am Wilhelminischen Zeitalter. Die realistisch-kritische Gestaltungsmethode.
Thomas Mann
Leben und Werk. Seine überragende Bedeutung für die Literatur des 20. Jahrhunderts. Auffassung seines Werkes als „Rückzugsgefecht gegen den Stils, geliefert im vollen Bewusstsein seiner Aussichtslosigkeit...“ Thomas Manns Verständnis für die „neu heraufkommende Welt“. „Buddenbrooks“ (Ideengehalt). Darstellung des Verfalls des Bürgertums, das an bestimmte Lebensformen humanistischer Tradition gebunden war. „Mario und der Zauberer“ (Analyse). Th. Manns schonungslose Auseinandersetzung mit dem Faschismus und grossartige Prophetie seines Zusammenbruchs. Der meisterhafte Aufbau der Novelle.
Arnold Zweig
Leben und Werk. Die Überwindung des kritischen Realismus und Hinwendung zur Methode des sozialistischen Realismus. „Der Streit um den Sergeanten Grischa“ (Ideengehalt). Die Entlarfung der wahren Ursachen des letzten Weltkrieges und somit des deutschen Imperialismus und des preussischen Militarismus. Sprach- und Stilanalyse.

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

dieses Werkes als grösster realistischer Erziehungs- und Entwicklungsroman nach Goethes „Wilhelm Meister“. Keller als Meister der Novelle. Sein Humor. „Kleider machen Leute“ (Analyse).
Theodor Storm
„Der Schimmelreiter“ (Analyse). Landschaftsschilderung; sozialer Hintergrund der Novelle. Meisterhafter Aufbau.
Gerhart Hauptmann
Bedeutender Vertreter des Naturalismus. Hauptmerkmale und Grenzen des deutschen Naturalismus. „Die Weber“ (Analyse). Die aufständische Volksmasse als Held des Dramas.

DER BÜRGERLICHE HUMANISMUS
Kennzeichen und Hauptvertreter. **Heinrich Mann**
Leben und Werk. Seine kritische Einstellung zur Klasse, der er entstammt. Das entschlossene Auftreten gegen Faschismus und Krieg. Seine rückhaltlose Anerkennung der DDR. „Der Untertan“ (Ideengehalt). Kritik am Wilhelminischen Zeitalter. Die realistisch-kritische Gestaltungsmethode.
Thomas Mann
Leben und Werk. Seine überragende Bedeutung für die Literatur des 20. Jahrhunderts. Auffassung seines Werkes als „Rückzugsgefecht gegen den Stils, geliefert im vollen Bewusstsein seiner Aussichtslosigkeit...“ Thomas Manns Verständnis für die „neu heraufkommende Welt“. „Buddenbrooks“ (Ideengehalt). Darstellung des Verfalls des Bürgertums, das an bestimmte Lebensformen humanistischer Tradition gebunden war. „Mario und der Zauberer“ (Analyse). Th. Manns schonungslose Auseinandersetzung mit dem Faschismus und grossartige Prophetie seines Zusammenbruchs. Der meisterhafte Aufbau der Novelle.
Arnold Zweig
Leben und Werk. Die Überwindung des kritischen Realismus und Hinwendung zur Methode des sozialistischen Realismus. „Der Streit um den Sergeanten Grischa“ (Ideengehalt). Die Entlarfung der wahren Ursachen des letzten Weltkrieges und somit des deutschen Imperialismus und des preussischen Militarismus. Sprach- und Stilanalyse.

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

DER BÜRGERLICHE HUMANISMUS
Kennzeichen und Hauptvertreter. **Heinrich Mann**
Leben und Werk. Seine kritische Einstellung zur Klasse, der er entstammt. Das entschlossene Auftreten gegen Faschismus und Krieg. Seine rückhaltlose Anerkennung der DDR. „Der Untertan“ (Ideengehalt). Kritik am Wilhelminischen Zeitalter. Die realistisch-kritische Gestaltungsmethode.
Thomas Mann
Leben und Werk. Seine überragende Bedeutung für die Literatur des 20. Jahrhunderts. Auffassung seines Werkes als „Rückzugsgefecht gegen den Stils, geliefert im vollen Bewusstsein seiner Aussichtslosigkeit...“ Thomas Manns Verständnis für die „neu heraufkommende Welt“. „Buddenbrooks“ (Ideengehalt). Darstellung des Verfalls des Bürgertums, das an bestimmte Lebensformen humanistischer Tradition gebunden war. „Mario und der Zauberer“ (Analyse). Th. Manns schonungslose Auseinandersetzung mit dem Faschismus und grossartige Prophetie seines Zusammenbruchs. Der meisterhafte Aufbau der Novelle.
Arnold Zweig
Leben und Werk. Die Überwindung des kritischen Realismus und Hinwendung zur Methode des sozialistischen Realismus. „Der Streit um den Sergeanten Grischa“ (Ideengehalt). Die Entlarfung der wahren Ursachen des letzten Weltkrieges und somit des deutschen Imperialismus und des preussischen Militarismus. Sprach- und Stilanalyse.

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Aus dem Stoff der XI. Klasse
Johannes R. Becher
Leben und Werk. Die drei Perioden in seinem dichterischen Schaffen. Bechers Werk als Spiegel seiner Zeit. Sein konsequentes Kampferfahrungen. Wahrer des fortschrittlichen deutschen Kulturerebes und Kämpfer einer neuen lichtvollen Zukunft. Meister der künstlerischen Form des Gedichtes. „Der an den Schlaf der Welt ruht — Lenin“ (Analyse). „Wir, unsere Zeit, das zwanzigste Jahrhundert“ (Analyse). „Der Staat“ (Analyse). Die aktuelle Thematik und künstlerische Form seiner politischen Lyrik.
Berolt Brecht
Leben und Werk. Der Entwicklungsprozess vom linksradikalen Dichter zum bewussten revolutionären Kämpfer und marxistischen Dialektiker. Kennzeichnend für Brechts Dichtung: Kampf für das werdende Neue und gegen das überlebte Alte. Äusserste Anspannung der Vernunft zur Reinigung der Gefühle. Ziel: Anregung des Denkens beim Leser. Einer der kühnsten Neuerer, was die Form anbelangt. Dramatiker von Weltwurf. „Fragen eines lesenden Arbeiters“ (Analyse). Die Gewehre der Frau Carrar“ (Analyse). Brechts Stellungnahme gegen die Scheinneutralität in gesellschaftlichen Entscheidungsprozessen. Sprache, Stil.
Anna Seghers
Leben und Werk. Ihr Bruch mit der bürgerlichen Klasse. Hinwendung zum Proletariat. Eintritt in die KPD. Leben und Schaffen der Schriftstellerin dem revolutionären Kampf der Werktätigen gewidmet. Gestaltung der deutschen Wirklichkeit und des revolutionären Kampfes in allen Ländern. „Das siebte Kreuz“ (Analyse). Wahrheitsgetreue Gestaltung des illegalen Kampfes unter dem Hitlerterror. Glaube an den Sieg über den Faschismus. Die Solidarität des Proletariats, der Mut und die Unbeugsamkeit der kommunistischen Kämpfer.
Willi Brede
Leben und Werk. Arbeiter,

DIE ANTI-FASCHISTISCHE UND SOZIALISTISCHE DEUTSCHE LITERATUR
Geschichtlicher Überblick
Der erste imperialistische Weltkrieg. Seine Ursachen und Folgen. Die Grosse Sozialistische Oktoberrevolution und ihre Auswirkungen. Gründung der KPD als konsequent revolutionäre deutsche Arbeiterpartei. Die Weimarer Republik. Machtübernahme Hitlers und ihre verheerenden Folgen. Der zweite Weltkrieg. Zusammenbruch des Hitlerfaschismus. Die Spaltung Deutschlands; Gründung der DDR. In der Literatur: Rolle der Oktoberrevolution im Wandlungsprozess der bürgerlichen Schriftsteller und Dichter. Ihr Anschluss an die Arbeiterklasse (A. Zweig, L. Renn, J. R. Becher, E. Brecht, A. Seghers). Entstehung der Arbeiterdichtung (W. Brede, E. Claudius, E. Strittmatter). Hauptthemen ihrer Werke; Auseinandersetzung mit dem deutschen Imperialismus; Kampf gegen den Faschismus, für Sozialismus, Völkerfreundschaft und Frieden. Die Schaffensmethode des sozialistischen Realismus.
Friedrich Wolf
Leben und Werk. Sein Entwicklungsweg vom gefühlsmassigen Empörer gegen soziales Unrecht und Krieg zum konsequenten antifaschistischen Kämpfer. Wolfs grosse dramatische Begabung. Seine Bedeutung für die deutsche sozialistische Literatur. „Der Rat der Götter“ (Fragmente — Ideengehalt). Die schonungslose Entlarfung der deutschen Monopolkapitalisten durch dieses Werk. Das Drehbuch als neues literarisches Genre.

Schriftsteller — kommunistischer Kämpfer. „Verwandte und Bekannte“ (Ideengehalt). Ein grosses Gesellschaftsgemälde aus der Perspektive der Arbeiterklasse. Die autobiographischen Züge. Die Gestalt Ernst Thälmanns. Entwicklung der Arbeiterbewegung von 1870 bis nach dem II. Weltkrieg.
Eduard Claudius
„Menschen an unserer Seite“ (Ideengehalt). Gestaltung des sozialistischen Aufbaus in der Industrie der DDR. Hans Aehre als lebendiger Beweis für die Leistungsfähigkeit der von der Ausbeutung befreiten Arbeiterschaft, die erkannt hat, dass sie mit ihrer Arbeit dem ganzen Volke dient.
Erwin Sprittmatter
„Der enttimte Acker“ (Analyse). Widerspiegelung der Bewusstseinsänderung der Bauern im Kampf für das Neue: „Die Menschen verändern das Dorf und ändern sich“ Aufbau der Erzählung. Strittmatters eigenwilliger Stil.
Heinrich Böll
Bürgerlich-humanistischer Schriftsteller der Nachkriegszeit, einer der bedeutendsten Dichterspersönlichkeiten Westdeutschlands. „Wanderer, kommst du nach Spa...“ (Analyse). Meisterhaft aufgebaute Kurzgeschichte.

DIE DEUTSCHSPRACHIGE LITERATUR UNSERER VATERLANDES
Vor der Befreiung
Kritik des bürgerlichen Nationalismus und der sozialen Ungerechtigkeit.
Josef Marlin
Seine fortschrittliche soziale Einstellung. Sympathie für das rumänische Volk. „Horra“ (Fragment — Ideengehalt).
Friedrich Krasser
Seine der Zeit weit vorausliegende soziale Gesinnung und Tätigkeit. Der Widerhall und die grosse Verbreitung seiner Gedichte. „An meine Widersacher“, „Das „Offne Visier“ an seine Gegner“, „Doppelprüfung“ (Analyse eines dieser Gedichte).
Nikolaus Schmidt
Arbeiterdichter. Die Fühlung mit der Arbeiterschaft verschiedener Länder beeinflusst sein fortschrittliches Denken. Die soziale Aussage seiner Gedichte. „Winterlieder“ (Analyse). „Gedicht“, „Das Lied der Unterdrückten“, „Die Maurer singen“.
Adolf Meschenbörfner
Seine Heimat- und Landschaftsverbundenheit. Scharfe Kritik an Volksmassen, gestaltet Themen unserer neueren sozialistischen Wirklichkeit und rechnet mit der Vergangenheit ab. Der Typ des heutigen Künstlers als aktiver Kämpfer für den Aufbau des Sozialismus. Die Eingliederung der deutschsprachigen Literatur in die Kulturrevolution unseres Vaterlandes. Ihre Hauptbestrebungen: Bekämpfung der Überreste der Vergangenheit; Herausbildung einer materialistisch-dialektischen Weltanschauung.

NACH DER BEFREIUNG
Der 23. August 1944 als Wendepunkt in der Geschichte unseres Vaterlandes. Die neuen Voraussetzungen für die Entwicklung der neuen sozialistischen Kultur. Die Charakterzüge der neuen Literatur: Sie vertritt die Interessen der Volksmassen, gestaltet Themen unserer neueren sozialistischen Wirklichkeit und rechnet mit der Vergangenheit ab. Der Typ des heutigen Künstlers als aktiver Kämpfer für den Aufbau des Sozialismus. Die Eingliederung der deutschsprachigen Literatur in die Kulturrevolution unseres Vaterlandes. Ihre Hauptbestrebungen: Bekämpfung der Überreste der Vergangenheit; Herausbildung einer materialistisch-dialektischen Weltanschauung.

Alfred Margul-Sperber
Leben und Werk. Seine Bedeutung für die deutschsprachige Literatur unseres Vaterlandes. Die thematische Vielfalt seiner Gedichte. Die Aktualität seiner politischen Lyrik. Sperbers Übersetzerfähigkeit. „Die Partei“ (Analyse). „Dass man auf Erden ruhig schlafen kann“ (Analyse). Ideengehalt der Gedichte: „Ein Neger erringt den Olympiarekord für die USA“, „Das Bildnis“, „Das Volkslied“.
Franz Liebhard
Abrechnung mit der Vergangenheit. Entlarfung der falschen Theorie von der deutschen Einheit. „Deutsche Einheit“ (Analyse). Die Sieben von Hatzfeld“, „Armer Konrad“ (Analyse). „Erntebilder“ (Ideengehalt).
Oscar Walter Cisek
Seine Sonderstellung in der deutschsprachigen Prosa unseres Vaterlandes. Die besondere Thematik seiner Werke. Behandlung des Bauernaufstandes von 1784 unter Horia, Cloșca und Crisan in seinem Roman „Reisiger“ (Analyse). Ideengehalt. Der Bilderreichtum seiner Prosa.
Anton Breitenhöfer
Seine politische und kulturelle Tätigkeit. Der autobiographische Charakter seiner Erzählungen. „Die Lehrjahre des Franz Jakob“ (Analyse). Gestaltung des sozialistischen Aufbaus in der Industrie unseres Vaterlandes und der damit verbundenen Kämpfe der Arbeiterklasse unter Führung der Rumänischen Kommunistischen Partei. II. Bewusstseinswandel der Hauptgestalten.
Paul Schuster
„Februarglut“ (Ideengehalt des Fragments). Lebensvolle Darstellung der Ereignisse, die zu den Februarkämpfen in den Grivița-Werken führten. Der planvolle, entschlossene Kampf der illegalen Kommunistischen Partei Rumäniens. Sprache und Stil der Erzählung.
Franz Johannes Bulhardt, Oskar Pastior und Christian Maurer
als Vertreter der neuen deutschsprachigen Lyrik unseres Vaterlandes. Thematische Vielfalt ihrer Gedichte.

ACESTĂ PROGRAMĂ APARE ȘI ÎN ZIARUL „NEUER WEG“
Pentru limbile maternale ale celorlalte naționalități conlocuitoare (cu excepția limbii maghiare și limbii germane) se vor folosi programele, după care a studiat în liceu promoția 1966.